

Christelijke- en rozenkruiserinwijding, Rudolf Steiner, J. van Rijckenborgh Samenvatting en enkele eigen aanvullingen, P.D. Wink

Wat is een ingewijde?

Dit is iemand die zich kan verheffen boven de uiterlijke fysieke wereld, en eigen belevenissen en ervaringen kan hebben in de geestelijke werelden. Hij, zij kan getuigen van deze werelden en haar waarheden. En tevens heeft men het vermogen zich (dan) te verheffen boven allerlei gevoelens en gewaarwordingen van de fysieke wereld, die dààr absoluut volkomen normaal en noodzakelijk zijn, maar niet op dezelfde wijze (kunnen) bestaan in de geestelijke wereld. Men ervaart dus èn de fysieke wereld, èn men verwerft, ervaart ook de geestelijke wereld. Door de ervaringen in de geestelijke wereld verfijnen zelfs de gevoelens in de stofwereld. Echter, noodzakelijk voor een juiste ervaring in de geestelijke werelden is het zich bewust ontzeggen van enige sympathie of antipathie, maar alles objectief neutraal te beschouwen.

Ongeveer na Christus is de algemene (sluimerende) helderziendheid, die velen bezaten, zeer sterk afgenomen omdat een nieuwe vorm van *bewuste* helderziendheid de toekomst werd, en is. (*Zie eventueel voor meer informatie hierover op mijn site het artikel 'helderziendheid'*). Vermeld dient hier nog te worden dat waarnemen in de geestelijke werelden gebeurt met door (zelf)inwijding ontwikkelde hogere wezensdelen/organen van het menselijke wezen – in ether-en astraallichaam –. Dus met de bekende zintuigen kunnen wij dit niet waarnemen. Als iemand ontkent dat die werelden bestaan, dan geeft die persoon er feitelijk blijk van niet helderziend te zijn. Vaak eist men zelfs autoriteit dat slechts datgene geldt wat *hij* ervaart! Alsof niemand iets c.q. meer mag waarnemen dan wat deze persoon zelf kan waarnemen. Deze vorm van inquisitie treft helaas in onze huidige tijd geregeld onterecht vele mensen.

Noodzakelijk voor een diepere bewustwording is het ontwikkelen van een steeds sterkere c.q. 'hogere' liefde. De liefde van Venus is werkzaam in kleine kring en moe(s)t uitgebreid worden naar grotere gemeenschappen: dit is volgens de opdracht van Jupiter. Venus is de Heer van Stier en was werkzaam ten tijde van het oude Egypte, en Jupiter is de Heer van Vissen, en dit is het tijdperk net na Christus, dus ons tijdperk. Jupiter eist altruïsme, liefde op mensenmaat, hetgeen dus onze huidige opdracht is. Straks 'komt' over 470 jaar Waterman met als heersende planeet Uranus, een mysterieplaneet (die dus met het blote oog niet te zien is en daarom vooral werkzaam is op de ziel). De liefde moet dan worden uitgebreid naar *de zielenopdracht van de medemens* die nu je naaste is. Werkelijk een verhogende trap van bewustzijn c.q. interesse in je naaste is dan nodig om enig inzicht in de lotsbestemming van die medemens te kunnen krijgen. (*Zie op mijn site meer in het artikel 'opdrachten Aquarius'*).

Omdat Uranus in 1781 ontdekt is, en daarom daarna werkzamer/krachtiger is geworden, zijn de hierboven gestelde opdrachten nog beter mogelijk geworden en daarom zijn toen grote ingewijden naar de aarde gekomen om bijvoorbeeld geestesscholen te stichten om de rijpe (Waterman)zielen de inwijdingweg tot het opnemen van Manas (Geestzelf) aan te reiken. (Na 1879 is door het aanvangende Michaëltijdperk de tijd hiervoor nog optimaler geworden) De ingewijde/leerling moet alvast op deze Watermanopdrachten vooruit gaan lopen. Getracht moet worden door de mens die daartoe 'geadeld' is, om grenzen te overwinnen, te overbruggen, en de grote harmonie en broederlijkheid te vormen. Besef wel, omdat men objectief blijft, dat dit tevens altijd nog wel een gevoel van een zekere ontheemdheid geeft.

Het christendom is geen godsdienst maar een Kracht(Christus). Zij geeft de impuls tot deze (Waterman)broederschap, en de ingewijde dient deze impuls de mensheid bij te brengen. Het christendom is een beschouwing die in alles een openbaring van het goddelijke ziet. Verloochent de mens de buitenwereld (als maya), dan verloochent die mens het goddelijke.

Er zijn volgens Rudolf Steiner drie belangrijke inwijdingswegen, drie typen te beschrijven:

- De oude yoga-inwijding, de meest geschikte inwijding vòòr Christus' optreden*,
- De specifiek christelijke inwijding, die voor de huidige mens beter geschikt is,
- De christelijke rozenkruiserinwijding, die voor de meeste mensen geschikt is.

*Omdat men vòòr Christus nog *gemakkelijk* 'terug' kon naar het Paradijs waaruit de mens gevallen is, en het mysterie van Golgotha nog niet had plaatsgevonden, was door de toenmalige ingewijden deze methode van wereldverzaking, meditatie, contemplatie ontwikkeld.

Eerst over Christiaan Rozenkruis die (in 1459) na de uitnodiging voor de Alchemische Bruiloft op pad ging naar het inwijdingskasteel. Onderweg moest hij kiezen uit vier wegen waarbij uiteindelijk het lot voor hem – en feitelijk geldt dit ook voor iedere mens – de juiste weg, die bij je past door afstemming en rijpheid, 'koos' (dit is het verhaal van de duif en de raaf, waarbij CRC de raaf achterna ging, deze verjoeg, en zodoende een = zijn weg 'gekozen' had).

Jan van Rijckenborgh geeft (*in de Alchem. Bruiloft*) deze vier inwijdingswegen als volgt weer:

1. De eerste weg is kort, maar gevaarlijk. Het is de esoterische weg, die op basis van reeds bestaande waarachtige innerlijke zielenkwaliteit gemobiliseerd moet worden tot zelfovergave. Gevaren van ik-centraliteit en onvolkomenheid zijn enorm groot zodat deze weg niet aan te raden is. Zij is alleen voor zogenaamde keizers en koningen.
2. De tweede weg is lang, effen en gemakkelijk, doch met omwegen, waarbij je innerlijk kompas nodig is! Dit is het pad van evolutie en is geschikt voor mensen die intens het heil/helen begeren en door (zielen)levensverheffing, met inbegrip van het cultiveren van de persoonlijkheid, mensenliefde, dienstbaarheid en reinheid proberen te leven. Men ontbreekt echter nog het bevrijdende inzicht zodat deze weg aanvankelijk vooral persoonlijkheidscultuur is. Het inzicht tot zelf-werkzaamheid, het zelf-bevrijdend handelen in de zin van de Gnosis, rijpt pas over vele incarnaties van ervaring.
3. De derde weg is de waarlijk Koninklijke Weg, echter bijna niemand slaagt (nog) op deze weg. Het is het gnostiek-magische pad, het pad waarop de Rozenknop uit haar doodsslaap wordt gewekt. Het is het pad van het ware Rozenkruis, en wordt door de moderne geesteschool het Lectorium Rosicrucianum onderwezen. Omdat het ik nog steeds parten speelt en dus aanvankelijk de waan van het tijdelijke verkiest, en het heilsverlangen ook vaak te weinig is, loopt men ondanks alle opofferingen toch een groot gevaar. Bergrede: "Waar uw schat is, is uw hart". Het derde pad is uiteindelijk toch een veilige weg waarbij door innerlijke scholing, ervaring, begeleiding, en Licht-ondersteuning van het Levende Christus-Krachtveld, de leerling lieverlee door zelf-overgave/zelf-inwijding tot transmutatie en uiteindelijk tot transfiguratie komen kan.
4. De vierde weg is zo goed als onbegaanbaar. Het is het astrale pad. Zij is alleen geschikt voor onvergankelijke lichamen. Deze mensen bezitten reeds zoveel zielenkwaliteit en gerichtheid op het Pad dat zij zich met een deel van hun persoonlijkheid in de microkosmos kunnen handhaven.

Vervolg R. Steiner. De yoga-scholing werkt in op het astrale lichaam zodat het in de nacht, omdat het dan vrij is van het fysieke lichaam, zich kan ontwikkelen. Door concentratie, meditatie en contemplatie werd dit proces onder leiding van de goeroe methodisch ontwikkeld. Vooral in het oude Indische volk leefde het verlangen om achter al het fysieke het geestelijke te kennen. Zij vonden het fysieke illusie, maya, en de leerlingen van de Risji's probeerden via de weg van de yoga omhoog te kijken en te komen in de geestelijke werelden om zo maya achter zich te laten. Wellicht is deze oude weg nog enigszins toegankelijk voor de 'oosterse mens'. In het (latere) evangelie naar Johannes heeft deze scholing ook geen samenhang.

De puur christelijke-scholing legt zich meer toe op het speciaal ontwikkelen van het gevoel. Deze inwijding is in onze huidige hectische tijd bijna niet te doen omdat men zich geregeld tijdelijk geheel moet afzonderen. Ook deze weg wordt door het lot voor de leerling gekozen! Zij kent zeven gevoelservaringen of zeven trappen (die Christus dus ervaren heeft): Steiner:

1. **De voetwassing.** Zonder de aanwezigheid van al het 'lagere' kan het 'hogere' niet bestaan zodat het hogere dienstbaar is aan en dankbaar is voor het lagere. Zo was het ook bij Christus die de voeten van de apostelen waste omdat Hij groeide door de 12 apostelen. Hij zei: "Aan jullie heb ik mijn bestaan te danken." Hoe het hogere buigt voor het lagere is een gevoelsoefening die ertoe leidt dat men het uiterlijke gevoel krijgt dat water de voeten omspoelt. De leerling ervaart de werkelijke voetwassing in een geweldig astraal visioen: Het hogere Zelf buigt voor het lagere Zelf.
2. **De geseling.** Dit is de ervaring van het zich voorstellen dat alle smart en lijden op je afkomt, allerlei hindernissen ervaren. Ook al komt alle denkbare ellende op je af, je blijft in het gevoel overeind en je draagt het geduldig. Het astrale visioen van de (eigen) geseling ziet men voor zich. Tevens ervaart men jeuk en trillen in het lichaam. Ook dit is een zielenoefening waardoor men de geestelijke wereld binnen kan treden.
3. **De doornenkroning.** Geeft het gevoel dat wat men als het heiligste ervaart met hoon en spot overladen wordt. Men dient te volharden in en op te komen voor je eigen heilige waarheid. Lichamelijk geeft deze intense beleving steken in het hoofd waarbij astraal het visioen van de 'doornenkroning' beleefd wordt. Dit is een echte ervaring en heeft niets te maken met autosuggestie e.a. Ook gaat het niet om de symptomen.
4. **De kruisiging.** De leerling dient de ervaring te hebben dat hij/zij niet het lichaam is waartegen je IK zegt. Hij draagt het lichaam als een jas met zich mee en hij verbindt zich er niet meer mee. Dan komt als gevolg van langdurig volgehouden meditaties de zogenaamde 'bloedproef'. Aan de voeten en handen, en aan de rechterzijde op de borst (lever) vertonen zich nu de zogeheten stigmata, de wondtekenen van Christus. En als innerlijk symptoom ziet hij in een astraal visioen de 'kruisiging'.
5. **De mystieke dood.** Men beleeft dat men behoort tot de gehele wereld. Men ervaart nu het donker worden, het onderduiken in de oergrond van het 'kwaad', van het leed, het verdriet en de pijn. Men daalt af in de hel en beleeft alles wat kwaadaardigs diep in de mensenziel leeft. Heeft men dit doorgemaakt dan is het alsof het zwarte gordijn (dat de gewone fysieke wereld schijnbaar even heeft laten verdwijnen) nu scheurt, en men kijkt in de geestelijke wereld. Dit heet het scheuren van het gordijn.
6. **Graflegging en opstanding.** De leerling voelt zich alsof hij in de aarde is gelegd, bij de aarde hoort. Alle stoffen, mineralen, planten enz. zijn hem even vertrouwd Hij voelt zich één, verenigd, met het hele aardelichaam, de gehele planeet, met Christus.
7. **Hemelvaart.** Hiervoor bestaat geen taal. Dit gaat alle voorstellingen te boven. Door deemoed en volle overgave is dit de opname, de opstanding in de geestelijke wereld.

Steiner: De christelijk-rozenkruiser-scholing is de modernste weg en werkt met een combinatie van gevoel en wil. Deze inwijding stelt de mens in staat, zonder zijn plichten te verzaken, zich op te werken tot hogere werelden. In deze inwijding wordt de specifieke zevenledige gevoelsontwikkeling van de puur christelijke scholing niet doorgemaakt, maar de werking van de rozenkruiser-inwijding is wel dezelfde. Ook zij kent zeven treden van ontwikkeling.

Waar het dus bij inwijding om gaat is dat het astrale lichaam via de omweg van de belevissen overdag zodanig beïnvloed wordt, dat als het in de slaap helemaal 'vrij' is, het zichzelf een nieuwe plastische gestalte geeft.

Het astraallichaam verandert door deze geestelijke oefeningen zo van vorm zodat het steeds beter geschikt wordt om tijdens de slaap de organen voor het 'hogere' waarnemen te modelleren. Zo wordt het tevens een nieuw wezensdeel van de mens. Zij is dan verhoogd, doordrongen van Manas (ofwel het Geestzelf). De Hoge Rede is nu het nieuwe denken.

Dan wordt hierdoor gelijktijdig het etherlichaam aangedaan. Het astraallichaam duikt er in onder en drukt zijn stempel op het etherlichaam van wat het in zich heeft.

Het bewerken van het astraallichaam is in alle inwijdingsmethoden, ofwel esoterische scholingswegen, hetzelfde. Ze verschillen alleen in het overbrengen naar het etherlichaam.

Deze weg verwijst de mens niet naar het verleden, zoals o.a. de yoga-scholing, maar naar de toekomst, naar die ontwikkelingstoestanden die de mens weer zal doormaken. Uit het eigen innerlijk zal de leerling de wijsheid, die in aanleg aanwezig is, zelf tot ontwikkeling brengen.

Deze weg is ons geschonken door de grondlegger van de esoterische rozenkruiserbeweging in de uiterlijke wereld **Christiaan Rozenkruis** genoemd. *(Zie artikel op mijn site over CRC).*

Het is een aan de moderne omstandigheden aangepaste christelijke weg (en ligt tussen de 2 andere inwijdingswegen in). In de esoterische school van Paulus is deze weg al voorbereid.

Vooraf voor de (moderne) westerse mens is dit de geschiktste inwijdingsscholingsweg.

Alles met betrekking tot onze cultuur en manier van (moeten) leven wordt door deze scholing op een hoger plan gebracht en tot het principe van de inwijding verheven.

Wat in de puur christelijke scholingsweg als een eis gesteld wordt is ook het diepe geloof, erkennen van, in de **persoon** van Christus Jezus. Men moet in hem de Godmens als uniek wezen zien. Dit is voor die scholing het juiste basisgevoel dat wekkend in de ziel optreedt. Vooral ook als men jaren aaneen dagelijks de eerste magische woorden van het evangelie volgens Johannes uitspreekt, bemediteert, vol overgave en in waarheid in probeert te leven.

De rozenkruiser echter dient minimaal de mogelijkheid in zich te dragen om te geloven dat deze hoogste individualiteit, deze leider van de Vuurgeesten gedurende de Zonnetoestand van de aarde, als Jezus van Nazareth, in een fysiek lichaam was geïncarneerd.

Men dient in te zien dat er een principiële verschil is tussen hem en alle andere mensen.

Zo de puur christelijke weg meer een innerlijke weg is, is voor de rozenkruiserscholingsweg meer de buitenwereld het levensgebied die de gevoelens doet ontvlammen.

(Zo zeiden de Katharen reeds: "Ga de wereld in, genees de zieken en verkondig het evangelie om niet, voor niets dus." Dit is werkelijk een veilige inwijdingsweg).

De leerling rozenkruiser dient tevens de volgende eigenschappen te ontwikkelen:

controle van de gedachten, initiatieven in het handelen, lotsacceptatie, onbevagenheid of positiviteit (dit is geheel anders dan wishful thinking), geloof, en innerlijk evenwicht.

Ook de rozenkruiser-scholing kent dus zeven trappen, maar deze hoeven niet na elkaar te worden doorgemaakt. Het gaat hier om de individualiteit van de leerling waarbij de leraar ingewijde aangeeft wat op dat moment geschikt is.

De zeven trappen van de christelijke rozenkruiserinwijdingsweg zijn volgens R. Steiner:

1. Studie. Hoofd, denken, kennis, mercuriusinwijding, het kosmische weten.

Dit behelst het zich kunnen verdiepen in een gedachteninhoud afkomstig uit de hogere werelden van de geest, de elementaire feiten van de geesteswetenschap zelf. Het is het zuivere denken zonder zintuiglijke waarneming, dus het bovenzinnelijk denken (net als wiskunde). Men moet leren de ene gedachte organisch uit de andere te laten spruiten. Men noemt dit het zichzelf voortbrengende denken. Louter mooie gevoelens opwekken behoort niet tot deze scholing, ze wil juist door machtige feiten van de geestelijke werelden de gevoelens zelf in de ziel laten opklinken. Dit vereist durende inspanning en geen gemakzucht. De heer J. van Rijckenborgh zei ooit dat een mulo/mavo-verstand hiervoor voldoende is, want het is niet echt ingewikkeld. Aanvankelijk is het vooral het na-denken wat de ingewijden en leraren dachten, aanreiken (echter in dat stadium geeft het nog amper wijsheid). Dit is het begin van ware zelfkennis. Het is dus geen geleerdheid maar gewoon logisch leren denken. Ook dient de leerling zijn leraren niet te vereren, want dit is ook niet nodig en geeft anders alleen maar narigheid (respect dient men vanzelfsprekend wel te hebben).

De leerling dient onder andere de ontwikkeling van zonnen en onze planeten, van aarde en mensheid te bestuderen. Het logisch waarachtig denken reinigt onze geest. We moeten ook geen boek te moeilijk vinden en gelijk opzij leggen, want dit zijn vaak de beste boeken omdat deze het doordenken, het kraken van hersenen bevorderen. Het is de zogenaamde mercuriusinwijding (J. van Rijckenborgh) aanvangend onder de bijbeluitspraak 1 Tessalonicenzen 5:21-22: "Onderzoek alles en behoud het goede." De ladder van de kennis, het denken, dienen wij op te gaan om bovenaan, vol van kennis, dit dan te ontledigen, te onthechten, zodat wij dan pas echt vol-ledig zijn. Dan ontstaat er ruimte voor een nieuwe vorm van kennis, het hersenvrij denken, ofwel eerstehands kennis. Beschouw hiermede ook de uitspraak van de heer Z.W. Leene (de rozenkruisbroer van J. Leene i.c. J. van Rijckenborgh): "Neemt kennis van de dingen die u omringen en waar u middenin leeft. Dan kunnen wij doen wat voor de wereld en haar redding mogelijk is." Zonder deze voornoemde inspanningen kan de leerling rozenkruiser niet, of niet goed, op het 'bevrijdende pad' progresseren. Vooral als men eenmaal kan schouwen in de geestelijke wereld is logica en kennis onontbeerlijk om niet in de valkuilen van 'tegenoverwegende' machten te komen. De mens dient ooit een Manas te worden hetgeen Denker betekent (de Verlichting vindt ook in het hoofd plaats). Om ooit medeschepper naast God te worden dient men daarom ook het godsplan voldoende te begrijpen. Hiervoor is het mercuriale denken de eerste aanzet. Waarbij door (zelf)inwijding hierna het verhoogde zgn. neptunusdenken mogelijk wordt, ofwel het godsplan snapt men dan dusdanig zodat Zijn plan meegedacht en ook gecreëerd kan worden, als medeschepper naast God. Het logisch ontdoen van zeg maar opgeklopte fantasie en onlogica voorkomt allerlei dwaalwegen. Mensen die dit niet doen vertellen vaak veel onzin, fantasie over hun (eigenlijk luciferische) waarnemingen omdat kennis en logica hen niet corrigeren.

Zelfkennis: Nu bestaan er twee soorten zelfkennis: de lagere en de hogere zelfkennis. De lagere zelfkennis is zelfbespiegeling, kennis van ons dagelijkse Zelf, waardoor men het lagere Zelf moet overwinnen. Het is het neutraal proberen te harmoniseren en aan te vullen van tegengestelde eigenschappen, bijvoorbeeld in het opmerken van kleine trekjes en dit ongeforceerd te veranderen (bijvoorbeeld door dit af te leren). De hogere zelfkennis is vooral door zelfontbering geboren zelfkennis. Ware Zelfkennis is het allermoeilijkst. Zelfkennis wordt trouwens niet verworven door een systeemloos navelstaren of naar 'binnen' kijken totdat God vanzelf tegen je begint te spreken. Alleen doordat men zijn geest verruimt tot het universum (door eerstehands kennis) kan men het Hogere Zelf (IK) leren kennen. Dit is niet te kennen door het eigen innerlijk. Met je lagere-ik kan je nooit je hogere-God-IK waarnemen. Geduld hangt ook met zelfkennis samen en komt voort uit strenge zelfopvoeding. Deze weg is voor alle menstypen, dus ook voor wetenschappers. Het zoeken van de geest achter de wetenschap is de beste instelling en is wetenschapskruisbestuivend. De mensheid moet grondig veranderen, maar de mensen moeten dit zelf doen. Wie in zijn huidige incarnatie waarheden in zich opneemt, die zal in latere incarnaties zelf vormgeven aan de uiterlijke gestalte waarin de diepere waarheden verschijnen. Iemand die al deze waarheden in zich opneemt leeft **voor** de anderen, terwijl zij die dit niet doen meestal leven *ten koste van* anderen. Waarheid, wijsheid en kennis ondersteunen nu eenmaal het beste de moraliteit. De waarheid is uniek, maar je kunt die wel langs verschillende wegen bereiken. Een serieus waarachtig streven naar waarheid, alleen dat leidt tot ware broederschap en verenigt de mensheid. Het gaat om de heiliging van de mensheid door zo te leven.

Rudolf Steiner – Theosofie – ISBN 9789060385159 – Hoofdstuk 'Lichaam, ziel en geest'

.....Over het denken bestaan bepaalde vooroordelen. Sommige mensen zijn geneigd het denken te onderschatten en het 'innige gevoel' of de 'beleving' hoger te stellen. Ja, er wordt wel gezegd: niet door het 'nuchtere denken', maar door de warmte van je gevoel, door de onmiddellijke kracht van je belevingen verhef je je tot hoger inzicht. Mensen die dat zeggen zijn bang, door helder te denken hun gevoelens af te stompen. Bij het alledaagse denken, dat zich bezighoudt met wat nuttig is, is dat zeker het geval. Maar bij de gedachten die zich op hogere gebieden van de werkelijkheid richten, gebeurt het omgekeerde. Geen enkel gevoel, geen enkel enthousiasme kan worden vergeleken met de ervaringen van warmte, schoonheid en verhevenheid die worden opgeroepen door de zuivere, kristalheldere gedachten over hogere werelden. De hoogste gevoelens zijn nu juist niet die gevoelens die 'vanzelf' opkomen, maar die welke door een energiek denken worden veroverd. Het menselijk lichaam heeft een bouw die bestemd is voor het denken. Dezelfde stoffen en krachten die ook in het rijk van de mineralen voorkomen, zijn in het menselijk lichaam op zo'n manier samengevoegd, dat het denken zich kan openbaren.....

Paracelsus

“De kennis van elk ding komt voort uit de ervaring, uit de daad van het onderzoek, uit de werken van de waarheid – want weten en kennen ontstaan uit de ervaring. Ja, het eigen onderzoek is de (mercurius)ladder naar het goddelijke.”

Melanchthon (magister aan de universiteit in Tübingen en rechterhand van Luther)

“Heb de moed, inzicht te verwerven. Kom, laten we aan het werk gaan.”

2. **Imaginatieve kennis.** *Hart, gemoed, (voelend) schouwen, venusinwijding.*

Deze kennis vult en sluit aan bij het noodzakelijke studerende denken met het hoofd. De leerling ervaart dat de fysieke wereld een uitdrukking is van de Geest van de Aarde, net zoals dat het menselijk lichaam beziel is. Hij dient te oefenen in het 'lezen' van de geheime letters van de Al-Natuur. Zoals Goethe ooit zei dat al het vergankelijke slechts een gelijkenis is. (Voor vele materialistische wetenschappers zal men echter geregeld voor een dwaas of een fantast gehouden kunnen worden). Als iemand huilt kan je naar de natuurkundige processen kijken, maar ook naar de innerlijke uitdrukking van de ziel, zoals verdriet. De graal-rozenkruisleerling dient dit alles, deze innerlijke processen, geheel te ervaren. Je leert met imaginatieve kennis dat onder andere uiterlijke dingen symbolen worden/zijn voor het morele. Als voorbeeld: kijkt men naar de plant dan gelijken de wortels op het hoofd van de mens; het niet 'seksuele' scheppingsorgaan, de bloemkelk, ziet op naar het licht van de zon, en bij de mens wijst dit eigenlijk schaamtevol naar beneden naar de aarde. De mens staat hoger dan de plant en heeft dezelfde organen, maar die staan echter allen omgekeerd. De plant is kuis en zonder lust terwijl de mens begeerte en onkuis lust heeft. De mens is dus als een omgekeerde plant: vanwege de fysieke begeertes. Plant en mens zijn (in vergelijking) een verticale balk (de een naar boven en de ander naar beneden), terwijl het dier hier tussenin staat als een horizontale dwarsbalk. Ooit zal (moet) de mens bewust zijn begeerte volkomen hebben gelouterd en dan zal de productieve scheppende (mars)kracht geheel geestelijk geworden zijn.

Als de rozenkruistheosofie begrepen wordt in hart en hoofd, dan kan ze rechtstreeks op het leven inwerken, in al ons doen en scheppen. (Let wel dat vòòr het begeren en willen het denken gaat! Zet dus een wachter bij uw gedachten en doof verkeerd denken). De imaginatieve kennis (dit heeft een hoge 'trilling') werkt omlaag op het etherlichaam in, en van daaruit op het bloed. Bloed is het laagste aanzicht van de ziel. BESEF: bloedstaat is levensstaat. Zo maakt de waarheid lichaam en ziel gezond. Door volgehouden bevrijdende levensstaat vergroot het astrale hart zich ooit tot over het hoofd heen zodat men dan tevens kan voelen met het hoofd, en denken met het hart. Het streven van de rozenkruiser naar imaginatieve kennis wordt als zuiverste en mooiste uitdrukking weergegeven als de heilige graal als hoogste ideaal. De liefde, de scheppingskracht, vanuit het bekkenheilgdom, heeft zich door zuivere zelfovergave-levenshouding verhoogd over de chakra's heen naar het strottenhoofd. De leerling zal zo een nieuw scheppend orgaan bezitten: het strottenhoofd, als graal-beker, zodat men **het** gnostieke magische scheppende levende **woord** kan spreken. (Zie tevens op mijn site het artikel: *hart en hoofd, voelen-denken-weten-handelen*). Onder het aankomende Watermantijdperk (Waterman is namelijk metaforisch Christus), en zoals eerder aangegeven is dit reeds voorafgeschaduwd door de ontdekking van Uranus in 1781, zal zowel de mercurius- als de venusinwijding een te realiseren opmaat zijn, zodat dan door Zelf-overgave de moeilijkste stap op het bevrijdende pad genomen kan worden, te weten de marsinwijding (zie punt 3). Omdat de geestesscholen (niet de kerken = Vissen!) onder Waterman vallen zijn voornoemde (zelf)inwijdingen reeds van toepassing op hun leerlingen, doch ook voor hen die daar niet bij zijn aangesloten (door lot) maar wel in hun ziel rozenkruiser zijn! Dit voorgaande werd de leerling rozenkruiser voorgehouden. (Alsmede om vervolgens over te kunnen gaan naar de werkelijke kennis van de geestelijke ruimte.)

3. **Geïnspireerde kennis, ofwel het lezen van het verborgen, geheime of occulte schrift. *Wil, magie, scheppen, marsinwijding.***

Volgens J. van R. is de marsinwijding de allermoeilijkste stap op het bevrijdende pad. Het is de zelfovergave aan Christus. Het ik is minder geworden, de ziel is zo gegroeid dat het lagere ik zich heeft kunnen overgeven (ten dienste) aan het hogere Ware IK. Waar vroeger vooral fysieke moed nodig was als opmaat naar zielenbewustwording en vorderingen op het pad is nu (en soms ook nog fysieke moed) nodig morele moed: grootmoedig, edelmoedig, deemoedig, ootmoedig, zachtmoedig, leeuwenmoed. Nu is men in staat de geheimen van de Natuur, het geheime (occulte) schrift te lezen, ofwel men kan nu de verhoudingen tussen verschillende beelden, scheppende krachtlijnen, waarnemen. Door imaginatie kan men ze nu rangschikken tot bepaalde figuren en kleurvormen. Deze occulte kennis, die ons dieper in het wezen van de dingen, de natuurwetten brengt, schenkt ons magie, scheppingskracht, productie. Een innerlijke samenhang als geestelijke toon, de harmonie der sferen wordt beleefd. De ware wereldverhoudingen worden in toon afgespiegeld tot uitdrukking gebracht. Ons schrift is een overblijfsel hiervan en is eigenlijk hiervan afgeleid.

Een kenmerk van het occulte schrift is de werveling of wervels. Dit is symbolisch zoals het zodiakale teken Kreeft . Ofwel twee zessen spiralen in elkaar verstrengeld. De esoterische betekenis is dat het ene overgaat in het andere, ofwel een voortzetting van het oude naar het nieuwe, met enig behoud van oude vormkrachten. De zaadkorrel van een plant ontwikkelt zich in de aarde een plant die gelijk was aan de oorspronkelijke plant. Enkel en alleen de vormkracht gaat over in de nieuwe plant. Er gaat niets stoffelijk over van de oude gestorven plant naar de nieuwe plant!

Of, zoals Atlantis verging in een vloed 10.000 BC onder Kreeft (Kreeft = water) en daaruit een nieuwe rondte ontstond: Arya of Arye, met ook weer 7 cultuurperiodes. De Atlantische oceaan is het gebied geweest waar Atlantis bestaan heeft (al wordt het nu meestal te stoffelijk voorgesteld dan hoe het toen was, te weten etherischer). Steiner vertelt dan enkele na-atlantische periodes in de volgorde Kreeft-Tweelingen-Stier-Ram-Vissen en straks Waterman (*zie eventueel op mijn website meer hierover, bijvoorbeeld het artikel over het verschil tussen astronomie, astrologie en astrofijie*).

4. **Bereiding van de Steen der Wijzen.**

Dit heeft vooral te maken met een nieuwe manier van ademen. Nu nog heeft de mens de natuur, de plant nodig om zuurstof in te kunnen ademen. De plant neemt het door mensen uitgedemde koolzuur (dit is de verbinding van zuurstof met koolstof en is giftig voor mens en dier) op en geeft alleen de zuurstof af. (terwijl dit bij de mens dus precies andersom werkt). De plant assimileert de koolstof en bouwt hiermee haar eigen organisme. Hoe de plant uit koolstof haar lichaam opbouwt is te zien aan de steenkool want dit zijn de resten van afgestorven planten.

De rozenkruiserscholing leert de mens door *een bepaalde regulering van het ademhalingsproces* het orgaan te ontwikkelen dat in hemzelf de omzetting van koolstof in zuurstof kan bewerkstelligen. De mens zal dan de rol van de plant zelf overnemen. Hij zal met zijn natuur samen met de plant een wezen zijn geworden. Hij houdt dan zelf de koolstof binnen in zich en bouwt daar zijn lichaam mee op,

en hij verhoogt zo zijn bewustzijn tot een ingewijde. Dit wordt nu genoemd alchemie, of het bereiden van de 'Steen der Wijzen'. De koolstof is daar het uiterlijke symbool voor. (Note: ook een diamant is koolstof, echter hij is door druk en warmte gevormd). Het is een diep mysterie dat pas overgedragen wordt als de leerling volkomen gelouterd en gereinigd is en zonder enige vorm van egoïsme is: de saturnusinwijding.

Door onder andere meditatie op de plant zal ooit na een gepaste morele bevrijdende levenshouding, ook de mens zich weer zuiver naar de geestelijke christuszon richten, en zal zijn ademhaling een etherische 'vuurademhaling' geworden zijn. Hij heeft het koolstofproces nu zodanig aangewend om de zuivere 'zielendiamant' in zichzelf te realiseren. Het Ware IK werkt op het fysieke lichaam in; Atman komt van ademen! (Note: op de vervolg-incarnatie-aarde Jupiter zullen lieverlee de longen verdwijnen).

(Zie eventueel voor meer informatie over de Steen der Wijzen pagina 15 en 16 uit: <https://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Dierenriem%20en%20planeten.pdf>) Mercurius, de Steen der Wijzen.

5. **Overeenkomst tussen macrokosmos en microkosmos.**

De opbouw van de mens is geleidelijk ontwikkeld van buiten naar binnen. Elk deel van de microkosmos, het astraallichaam, etherlichaam en fysieke lichaam bevond zich ooit ergens buiten in de wereld, de macrokosmos. Elk stukje is nu in de mens samengevoegd. Ook de ziel bevond zich immers vroeger nog buiten in de godheid. Als voorbeeld: vanwege het licht, voor het licht, heeft de mens ogen. Het licht heeft ooit de ogen gevormd, geschapen. Net als klanken ooit het oor hebben geschapen. De mens is werkelijk geheel en al uit geestelijke wezens en krachten gevormd.

Op deze inwijdingstrede moeten we indringend leren ervaren dat wat in onszelf zit overeen komt met een ding dat buiten ons is. Dit noem ik het jupiterbewustzijn.

Door bijvoorbeeld meditatieve aandacht op een orgaan door verdieping en doordringing erin, leer je dat deel van de buitenwereld, de geestelijke krachten en wezens, kennen dat met dit punt overeenstemt.

In het grote oerbeeld van de Natuur buiten ons zien wij nu in ons een afbeelding. Zo wordt de macrokosmos begrepen doordat men zich in het eigen lichaam verdiept. De mens is geboren uit de macrokosmos, en hij moet als microkosmos de daarin werkende krachten en wetten weer in zichzelf vinden. (Dat lukt niet met anatomie!).

Dit is dus niet het in zichzelf zitten broeden, het God in jezelf willen zoeken! Want dan zou je slechts de kleine mens vinden, die jezelf tot God opblaast (= de karikatuur van Jupiter: opblazen). Wie alleen maar over dit in-zichzelf-broeden spreekt, komt nooit tot werkelijk inzicht. Je dient je met concrete inspanningen te verdiepen in de vol heerlijke en grootse dingen. Je moet God in zijn afzonderlijke aspecten leren kennen, pas dan kun je hem in jezelf vinden. Dan leer je God in de totaliteit kennen. Door eigen waarnemingen leert men geestelijk kennen, men ziet in de Akashakroniek en ziet daarin bijvoorbeeld de ware aard, betekenis van het Oude Testament, en de ontwikkelingen van de mensheid door miljoenen jaren heen enz. Dit is zelfkennis: via het eigen wezen het grote wereld-Zelf leren kennen. Of zoals Goethe al zei: "Door verruiming van de geest tot het universum komt men tot kennis van het hogere Zelf."

6. Eenwording met de macrokosmos.

De wereld is te zien als een groot boek. In de scheppingen kunnen we de afzonderlijke letters zien. Die moeten we (leren) lezen van het begin tot het einde waarbij elke vorm van gemakzucht je vreemd moet worden (o.a. gemakzucht en luiheid is een verzoeking van Lucifer): dan leren we het boek microkosmos en het boek macrokosmos van het begin tot het einde lezen.

En dit is dan geen louter begrijpen meer; het manifesteert zich in gevoelens, het is een weg naar versmelting van de mens met de hele wereld: de uranusinwijding.

En hij ervaart nu alle dingen als een uitdrukking van de goddelijke geest van de aarde. Men heeft nu zijn geest verruimd tot het universum (zoals Goethe al voorzienend zei) Je wordt uiteindelijk ondergedompeld in zijn wezen. Je wordt zo groot als de gehele wereld en je leeft, versmelt lieverlee in alle dingen. Je wordt één met de wereldziel.

7. Godzaligheid.

Je laat de vorige voorstellingen nu los, maar je behoudt de kracht van het denken.

En je ervaart nu alle dingen als een uitdrukking van de goddelijke geest van de aarde.

De inhoud van het denken eindigt, maar de activiteit van het denken blijft. Kennis verandert in weten en 'diep' gevoel. De mens houdt op met zich slechts in zichzelf te voelen. Hij begint zich in ieder wezen te voelen, hij is er in binnengetrokken. Hij voelt alles afzonderlijk, en het openbaart hem zijn wezen, niet in woorden en begrippen, maar in diep innerlijk gevoel. Hij is in het hele universum uitgebreid.

Daardoor rust je in de gelukzalige zielen-geestelijke goddelijke wereld.

Of naar de woorden van J. van Rijckenborgh: de statica of 6^e kosmische gebied.

Is de mens zo ver, dan handelt hij helemaal vanzelf vanuit de wil van de hele kosmos c.q. de wil van God. En dat is de godzaligheid, het opgaan in het hogere Zelf, in God.

De neptunusinwijding is gerealiseerd en alles culmineert dan naar de pluto-inwijding: de Transfiguratie: God is werkelijke Vrijheid. Bijbel: "U bent geboren voor vrijheid."

Nawoord.

Deze rozenkruiserscholingsweg is vooral afgestemd op de Europeaan (zeg maar de westerling), ze vereist een zekere psychische energie, maar ze is eigenlijk niet moeilijk.

De rozenkruiserscholing laat de krachten in de ziel van de mens tot leven komen.

Toch gelden hier ook de woorden van Goethe:

"Weliswaar is het gemakkelijk, toch is het gemakkelijke moeilijk."

"Van de macht die alle wezens bindt, bevrijdt de mens zich die zichzelf overwint."

Bronnen:

J. van Rijckenborgh:

"De alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis, deel 1."

R. Steiner:

"Christelijke inwijding en rozenkruiserinwijding", 30-5-1908, 6-6-1907, 14-3-1907, 4-9-1906.